

**Avonturen
in het LEVEN na
de dood**

William Buhlman

William Buhlman

AVONTUREN IN HET
LEVEN NA DE DOOD

Hajefa
uitgeverij

© 2013 by William Buhlman

Oorspronkelijke titel: *Adventures in the Afterlife*

Gepubliceerd door: Osprey Press, Millsboro, Delaware, USA

Copyright © 2018, Uitgeverij Hajefa, Zoetermeer, www.hajefa.nl

Eerste druk: mei 2018

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Vertaling: Lenthe Reijman

Omslagafbeelding: Shutterstock, foto: 670961605

Omslagontwerp: Désirée Wassenaar

ISBN: 978-94-6331-010-9

NUR: 728

Ik draag dit boek op aan iedereen die zoekt naar de
waarheid van ons spirituele bestaan.

En, zoals altijd, aan mijn vrouw Susan

Inhoud

Voorwoord	9
Deel 1 Versnelde evolutie.....	11
1 De reis begint.....	13
2 Overgang	21
3 Welkom thuis.....	25
4 Mijn nieuwe leven.....	28
5 Ontwaken	33
6 Mijn besluit.....	40
7 Mijn zoektocht naar antwoorden.....	43
8 Binnen in de tweede hemel.....	46
9 Mijn spirituele training begint.....	48
10 De krachten van de geest herkennen.....	52
11 Creatietraining	59
12 De kracht van de intentie	68
13 Confrontatie met mijn angst	70
14 De rivier van gedachten.....	72
15 De zuivering.....	74
16 Menselijke dromen.....	76
17 Geankerd in het verleden.....	80
18 Hulp bij een overgang	83
19 Voortdurende verslavingen	86
20 Persoonlijke gehechtheid	91
21 De hellen van de geest	95
22 Schepping is kunst	100
23 Religieuze gebieden	103
24 Genezende omgevingen.....	109

25 Niet-menselijke hemelen	113
26 Onderwijs van de ziel door materie	116
27 Omhelzen van het huidige moment	121
28 Het filter van de hemel	123
29 De structuur van het multiversum.....	125
30 Spirituele navigatie	128
31 Herhaling: de hemel is een bewustzijnsstaat.....	136
32 Voorbereiding voor de terugkeer.....	139
Deel 2 Bereid je voor op je avontuur	141
1 Het doel van de fysieke school.....	142
2 Evolutie in de stof	145
3 Bewustzijnsstaten in het leven na de dood	151
4 Het ontwikkelen van je creatieve vaardigheid.....	156
5 Observeer je gedachten.....	159
6 Technieken voor verandering.....	162
7 Welke instelling heb je nodig voor spirituele verkenning?	171
8 Hoe vereenvoudig je een verlichte overgang?	176
9 Vragen en antwoorden.....	184
Tot slot.....	198
Verklarende woordenlijst	199
Dankwoord	211
Bronnen	213
Over de auteur	215

Voorwoord

Je leven kan zomaar ineens overhoop worden gegooid door één woord: kanker. In maart 2011 kreeg ik de diagnose van kanker in het vierde stadium in de amandelen en lymfeklieren. Daarop volgde een beproeving van zeven maanden, waarin ik tweemaal geopereerd werd aan mijn keel, toen volgde er chemotherapie en zes weken lang elke dag bestraling. Dit verhaal is het resultaat van de confrontatie met mijn sterfelijkheid, die mijn leven veranderde en van de dramatische verschuivingen in bewustzijn die de hele ervaring begeleidden. Tijdens deze intense persoonlijke uitdaging trad er een radicale verandering op in waken en dromen, terwijl een nieuwe blik op de realiteit zich voor me opende.

Mijn leven was op elk niveau drastisch veranderd. Gedurende vele maanden kon ik alleen vloeistoffen innemen. Slaap bleef beperkt tot korte pauzes van dertig minuten. De keelpijn vanwege de operaties was zo intens dat ik mezelf elke keer schrap moest zetten wanneer ik slikte. Ik begon een dagboek bij te houden van mijn dagelijkse ervaringen, om de aandacht af te leiden van de voortdurende, schrijnende pijn.

De brandende vraag wat er gebeurt na dit leven inspireerde mijn onderzoek naar het leven na de dood. Mijn lucide dromen en buitenlichamelijke ervaringen leverden geestverruimende visioenen op die me tot in mijn kern raakten. Ik heb naar beste vermogen geprobeerd deze stortvloed van inzichten te ordenen in een logisch kader.

In deel één zul je mijn leven ervaren door de ogen van Frank Brooks, een fictief persoon. Het is gebaseerd op mijn eigen avonturen in bewustzijn. Volg Frank op deze reis en wees getuige van zijn dood en zijn aanvankelijke intrede in een op traditionele godsdienst gebaseerde realiteit. Zijn hang naar zelfkennis drijft hem voorbij de comfortabele, op

het geloof gebaseerde hemel van zijn jeugd, waar hij een spiritueel trainingscentrum ontdekt dat is bedoeld voor versnelde groei. Met de hulp van hoogontwikkelde gidsen ervaart hij een serie intense lessen waarin hij zijn multidimensionale zelf onderzoekt, evenals de ongeziene aard van het universum. Hij onderneemt een uitdagende zoektocht om de mysteriën van het leven na de dood te ontsluiëren en ontdekt leefomgevingen die reageren op gedachten, die zijn stoutste dromen overtreffen. Deel twee verschaft informatie over onze voortgaande avonturen buiten het lichaam en biedt enkele gemakkelijk te gebruiken methodes om ons te helpen bij onze individuele bewustzijnsreizen. Voor velen van ons is de tijd gekomen om onze geest te openen en de verbazingwekkende realiteit van ons multidimensionale bestaan te onderzoeken. Houd altijd in gedachten dat wij machtige scheppende wezens zijn, die de kunst verstaan om ons huidige bestaan vorm te geven, maar ook ons voortgaande leven voorbij het fysieke vlak.

Het doel van dit boek is om inzicht te geven in het spirituele pad dat voor ons ligt. Hoe beter we zijn voorbereid, des te groter is ons potentieel om onze persoonlijke groei te versnellen en te navigeren door de vele op gedachten gebaseerde leefomgevingen die we in het leven na de dood tegenkomen.

Ik hoop dat dit boek je reis zal ondersteunen in dit leven en het volgende.

Ik wens iedereen het beste,
William

www.astralinfo.org

Deel 1

Versnelde evolutie

1

De reis begint

18 juni 2011

‘Niet te opereren kanker in het vierde stadium...’ is alles wat ik hoor. Mijn geest gaat op slot.

Terwijl ik de deur van de spreekkamer uit loop, begint het nieuws door te dringen. Ik ben nog maar zevenendertig en ik ga dood. De bittergroene muren van het ziekenhuis lijken op me af te komen. Ik kan niet ademen, niet denken. Ik probeer de onvermijdelijke tranen binnen te houden en verdwaal in een doolhof van draaiende hallen en een eindeloze hoeveelheid zwaaiende deuren. Eindelijk herken ik een van de openingen als een lift en ik druk hard op de knop alsof ik bang ben dat hij op de een of andere manier niet goed werkt. Mijn oren suizen en mijn keel zit dicht. Ik focus me om me te herinneren waar ik naartoe ga, al lijkt het er niet toe te doen. De lift komt met een schok tot stilstand in de hal en ik loop doelloos achter een groep mensen aan die het gebouw uit en de straat op lopen. Het lawaai van de stad valt weg terwijl ik mijn mobiel zoek om mijn vrouw te bellen. Ik moet haar stem horen.

‘Het is geen goed nieuws,’ zeg ik haar. ‘Ik ben zo thuis.’ De analogie van thuiskomen dringt niet meteen tot me door.

Tracy wacht op me bij de voordeur en pakt zacht mijn hand vast. Ik weet niet of ze dat doet om me te kalmeren of om de weinige tijd die we nog samen hebben vast te houden. Ik moet toegeven dat het troostend is te weten dat zij tijdens deze beproeving aan mijn zijde zal zijn. Op haar verzoek besluit ik dit dagboek bij te houden. Ik hoop dat het me zal helpen grip te krijgen op de overgebleven maanden van mijn leven.

12 juli 2011

Artsen zeggen me dat chemotherapie mijn leven kan verlengen. Het is de vraag wat voor kwaliteit dat leven zal hebben, maar ik moet het doen, voor mijn gezin. In afwachting van mijn eerste behandeling zit ik met Tracy in de zwak verlichte wachtkamer. Mijn ongerustheid neemt met het moment toe. Er komt een magere oude man binnen en hij gaat tegenover ons zitten. Een droevig uitzierende vrouw schrijft iets op het registratieformulier en gaat naast hem zitten. Ze kijkt toe wanneer zijn naam wordt geroepen en hij loopt wankelend naar de verpleegster toe. Zodra hij buiten gehoorbereik is, vertelt de vrouw ons dat haar vader een zeldzame vorm heeft van longkanker, die niet te opereren is en dat hij waarschijnlijk nog minder dan zes maanden te leven heeft. Hij is een Vietnam-veteraan, negenenzeventig jaar oud. Ze probeert haar tranen te bedwingen terwijl ze ons zijn verhaal vertelt. De chemokuren zullen hem slechts een kans van vijf procent bieden om langer te leven dan zes maanden. Ik vraag me serieus af of ik bereid zou zijn de beruchte neveneffecten van een chemokuur te verdragen in ruil voor een verbetering van vijf procent. Ik betwijfel het. Dan dringt het pas tot me door dat onze situatie niet zo veel verschilt.

Mijn naam wordt als volgende geroepen en ik word naar een groene leunstoel van vinyl geleid, waar ik de volgende vijf uur zal zitten. De omgeving is vreemd en steriel, met het constante geluid van een tv-serie en andere programma's op de achtergrond. Overal langs de muren staan dezelfde soort leunstoelen. Daarin zitten patiënten, aangesloten op slangen die ze verbinden met doorschijnende zakken met giftige chemicaliën. Mijn medepatiënten lezen, kijken tv, of voeren gesprekken over hun familiegeschiedenissen en levensomstandigheden. Het is duidelijk dat de verpleegsters ernaar luisteren met geveinsde interesse, want ze hebben het immers al zo vaak gehoord. Ik bestudeer mijn omgeving en voel me totaal losgekoppeld van wat er gebeurt. Het lijkt alsof ik een film bekijk van het leven van iemand anders.

Ik ben na de behandeling verbaasd hoe misselijk ik me voel. Een aantal dagen lang vraag ik me serieus af of dat het waard is. Maar dan kijk ik naar mijn kleine meisjes en beloof dat ik alles zal doen wat nodig is om dit monster dat mijn leven wegneemt te overwinnen.

27 augustus 2011

Ik kan niet geloven hoe snel mijn gehele bestaan in een neerwaartse spiraal is terechtgekomen, totaal buiten mijn controle. Ik ben mijn hele leven sterk en energiek geweest, overlopend van daadkracht en ambitie. Nu kan ik slechts toekijken terwijl mijn lichaam met de dag zwakker wordt. Elke ademhaling is een klus. Soms denk ik dat het gemakkelijker zou zijn om op te geven, maar dan brengt Maggie me haar teddybeer om vast te houden, omdat ze denkt dat dat me weer beter zal maken, of Lizzie vraagt of ik koekjes en sap met haar wil delen en dan denk ik dat ik dit misschien kan overwinnen en bewijzen dat de artsen het mis hadden. Ik moet sterker worden, maar vanbinnen ken ik de ellendige waarheid dat het iedere dag slechter gaat.

4 september 2011

Mijn leven is veranderd in een draaikolk van medische afspraken. De artsen zeggen dat mijn kanker zich heeft verspreid en ze hebben weinig hoop dat de chemo dit zal stoppen. Diep vanbinnen wist ik al een poosje dat dit een verloren strijd is, maar ik probeerde positief te blijven omwille van Tracy.

Al dagen bid ik tot God om me van deze gruwel te redden: *‘God, ik beloof een beter mens te worden als ik word genezen van deze nachtmerrie.’*

Maar in mijn hart weet ik dat het te laat is voor akkoorden.

Vanavond is mijn laatste pokeravond met de jongens. We spelen al sinds ik tien jaar geleden bij de zaak kwam om de week poker. Ook al zeggen ze dat ze willen dat ik blijf, toch kan ik begrijpen dat het niet leuk is te zien hoe ik zwakker word. De baseballpetten die ik draag zijn een armzalige manier om mijn kalende hoofd te verbergen en het lijkt me eerlijker dat ik de groep verlaat.

17 oktober 2011

Vanaf het begin van mijn chemokuren ben ik niet in staat om te werken en het is lastig om mijn eigen ledematen in beweging te zetten. Deze ziekte verslindt mijn lichaam en ik verlies snel gewicht. Ik word overvallen door een gevoel van uitputting als ik door de hal naar de badkamer loop. De artsen en verpleegkundigen vertellen me dat dit een normaal proces is, maar het voelt alsof er een vloek op mijn lichaam rust. Ik

2

Overgang

12 januari 2012, 14.35 uur

Terwijl ik afwisselend bij en buiten bewustzijn ben flitsen er beelden van mijn leven door mijn geest. Ik kan gewoon niet geloven hoe snel mijn hele bestaan voorbij is gegaan. Dit in sterk contrast met hoe langzaam de klok ging toen ik als kind in afwachting was van kerstmorgen. Na het bezoek aan de avonddienst in de kerk, op de avond voor Kerstmis, reden we altijd door de buurt om de kerstlichtjes te bewonderen. Ik kan me nog steeds de geur herinneren van de pastei van zoete aardappels die mijn tante Sophie ieder jaar bakte.

Ik zweef van de ene gebeurtenis in mijn leven naar de andere. Nu kom ik in beeld als tiener, met een rode zwembroek, zittend op een hoge witte badmeesterstoel in het gemeentelijke zwembad. Ik was zestien en zo trots dat ik alle strenge testen die nodig waren om badmeester te worden had doorstaan. Nu zie ik levendige beelden van de dag waarop ik een sproetige jongen, die buiten bewustzijn was, uit het diepe deel van het zwembad haalde nadat hij met zijn hoofd tegen de duikplank was geslagen. Mijn training kwam goed van pas tot de ambulance aankwam. Ze vertelden me dat ik zijn leven had gered.

Toen ik begon op het college, dacht ik niet dat ik ooit mijn diploma zou behalen. Vier jaar leek zo lang, maar ik zie mezelf naar het podium lopen om mijn diploma in ontvangst te nemen en herinner me dat mijn familie altijd vertrouwen in me had. Tracy was erbij en later die avond deed ik haar een aanzoek. We hadden een prachtige bruiloft, met bloemen aan alle banken en bloemkransen rond het altaar. Een klein orkest speelde achter in de kerk. Ik kan de muziek nog horen. Ik glimlach terwijl ik me herinner hoe mijn bruid elk detail perfect wilde hebben. Het enige dat ik wilde was dat ze mijn vrouw was.

We werden gezegend met een tweeling en ik zie hoe ze werden gedoopt in dezelfde kerk. Wat een zegening om deze prachtige meisjes in mijn leven te hebben, ook al is het maar voor korte tijd.

De laatste keer dat ik in die kapel was, nam ik afscheid van mijn moeder. Ze heeft haar hele leven zo hard gewerkt. Het was bijna een opluchting te zien dat ze nu eindelijk mocht rusten. Ik hoop dat ze in de hemel haar beloning heeft gekregen.

Er trekken krachtige vibraties door me heen, die me wegtrekken van mijn visioenen. Een vredig licht verzadigt mijn geest en mijn angst lost op. Ik kan nauwelijks bepalen wat echt is en wat wordt gevormd door de koele vloeistof die langzaam in mijn aderen stroomt.

Er is geen pijn meer. Ik hoor stemmen om me heen en realiseer me dat mijn benen, die tegen de dekens aan drukten, nu lijken weg te smelten. Raakt iemand mijn hand aan? Ik kan het niet met zekerheid zeggen. Er bewegen zich vonken over mijn arm; deze tinteling heb ik nooit eerder gevoeld.

Dan hoor ik muziek. Het geluid komt zowel van diep vanbinnen als van ver weg. Het klinkt als het luiden van klokken en de zangerige klank van puur kristal. Opnieuw wordt mijn arm aangeraakt. Het is een zachte streling over mijn pols en handrug tot aan mijn vingertoppen. Mijn arm wordt omhooggetrokken tot aan het plafond. Hij voelt zo licht aan alsof hij is afgesneden van mijn lichaam. Ik kan alleen toekijken terwijl mijn andere arm dezelfde reis aflegt. Dit is een eindeloos uitreiken naar de andere wereld.

Ik voel dat ik beweeg en toch is mijn lichaam bewegingloos. Bedriegen mijn zintuigen me?

Er hangt een duidelijke geur van munt in de lucht. Ik ben een kind in mijn grootvaders tuin en pluk muntbladeren. Ik kauw er langzaam op terwijl het zonlicht mijn gezicht verwarmt. Ik zit met gebogen knieën op de grond, met mijn armen om mijn benen heen geslagen. De geur van munt zou uren aan mijn vingers blijven hangen, maar ik kan mijn handen niet langer voelen, dus waar komt die zoete geur vandaan? De muziek lijkt elk moment dichterbij te komen. De klokken vormen nu de achtergrond voor een koor van perfecte stemmen.

De woorden kan ik niet onderscheiden, maar de geluiden zijn troostend. Ik lijk de controle over mijn lichaam te verliezen, maar het kan me niet langer schelen.

Er komt een warme gloed over mijn geest, terwijl een verlichting zich door

me heen verspreidt. Ik voel mijn lichaam niet, ik stijg nu op en weg van de armen en benen die me aan de aarde bonden. Volledig bewust beweeg ik me door een stralend lichte tunnel. Het is prachtig. De sprankelende energie laat zich niet omschrijven in woorden die ik ken. De energie omvat me zacht en vult mijn geest met nieuw leven en een schone, koele energie. Ik had me deze scène nooit kunnen verbeelden. Het licht is niet van onze wereld. De straling is zuiver en doet denken aan engelen. Er is een overweldigend gevoel van liefde, en een aura van volmaakte vrede en harmonie hangt om me heen.

Beweging brengt mijn zintuigen in verwarring. Ik probeer me te concentreren, me aan te passen aan het felle licht. Het is net alsof ik langdurig in een donkere kamer heb gezeten en iemand nu het licht heeft aangedaan. Ik kan mijn voeten weer voelen en merk verrast dat ik sta. Ik voel me gedesoriënteerd maar aanwezig en ik voel ongeziene wezens om me heen. Hun stemmen klinken gedempt en mijn omgeving is wazig. Terwijl mijn zicht beter wordt, begin ik de wazige contouren van mensen om me heen te zien.

Deze nieuwe wereld komt tot leven en mensen nemen vorm aan. Vormen en geluiden worden scherper. Mensen lachen en knuffelen elkaar in vreugdevolle herenigingen die mijn zintuigen vullen. Er staat een vrouw alleen; ze zwaait met een vlag en een jonge man in een soldatenuniform voegt zich snel bij haar. Je kunt de verbinding tussen die twee bijna voelen. Ik draai me om en zie een kleine jongen. Hij lijkt verdwaald, totdat hij wordt begroet door een oudere man, zijn opa. Ze delen een warme glimlach en een grote omhelzing en herstellen zo de familieband. Ze lopen samen rustig weg, hand in hand. Ik kijk om me heen en voel dat er ook voor mij iemand is.

Ik voel een vertrouwde energie, dichtbij, en doe mijn best de gelaats-trekken te herkennen van een jonge vrouw. Ik hoor het troostende geluid van een vrouwenstem die mijn naam roept: 'Frankie.' Zo duidelijk. Dit is geen droom, het is de stem van mijn moeder.

Ik herken dit dierbare geluid en probeer dat te verbinden met het beeld dat ik voor me zie. Deze vrouw heeft hetzelfde gezicht als mijn moeder, maar ze is veel jonger en slanker dan ik me herinner. Ze draagt een gele zonnejurk met kleine rode hartjes. Haar glanzende donkere haar en brede glimlach verlichten de ruimte om haar heen. Ze slaat haar armen

om me heen en drukt me stevig tegen zich aan. Het beneemt me de adem. Haar omhelzing voelt als een warme deken van liefde en troost. Tot mijn verrassing vloeien haar gedachten moeiteloos mijn geest binnen. ‘Ik was verbaasd te horen dat je al zo snel zou komen.’

Ik verlies haar niet uit het oog, bang dat ze net zo snel zal verdwijnen als ze is gekomen. ‘Is dit echt? Droom ik?’

Ik hoor haar gedenkwaardige lach en ze zegt: ‘Frankie, natuurlijk is dit echt.’

Overweldigd vraag ik: ‘Is dit de hemel?’

‘Welkom thuis.’ Haar ogen zeggen alles.

Ik kijk naar beneden, naar mijn armen en benen en realiseer me dat ik sta. Er is geen pijn meer, ook geen worsteling om adem te halen. Ik raak mijn ledematen stuk voor stuk aan en een golf van euforie spoelt door me heen. Ik leef en ik voel me herboren.

Ze schenkt me een heldere glimlach. ‘We zijn allemaal herboren in de hemel.’

Mijn moeders jeugdige voorkomen verbaast me. Met haar lange bruine haar en stralende glimlach lijkt ze een jaar of vijftientig. Mijn herinnering aan haar als een oudere, te zware vrouw valt in duigen. Ze stroomt over van energie en lijkt al mijn gedachten te kennen. ‘In de hemel kan iedereen jong en gezond zijn.’

Ze neemt mijn hand en we communiceren met elkaar in gedachten. Het voelt natuurlijk en moeiteloos. Haar gevoelens en gedachten stromen door mijn geest. ‘Kom mee.’ Ik draai me om, om nog even te kijken waar ik ben, maar het landschap is al weggesmolten. Ze neemt mijn hand en begeleidt me naar een reeks witte bogen.

Ze leidt me onder de bogen door en de verandering is dramatisch. Er ontvouwt zich een landschap van fraaie rollende heuvels, weelderige bomen en een levendig groen veld dat zich zo ver uitstrekt als ik kan zien. Het licht en de kleuren zijn zo intens dat ik een moment moet stilstaan, opdat mijn zicht zich kan aanpassen. Mijn moeder glimlacht en zegt: ‘Je nieuwe lichaam zal zich snel aanpassen.’

3

Welkom thuis

Onder de indruk bekijk ik mijn nieuwe wereld. Het landschap lijkt op de golvende groene heuvels in het westen van Maryland. Vlak voor me zie ik een halve cirkel van huizen in rode baksteen, in koloniale stijl, elk met een wit tuinhek en een pad van leisteen dat naar de voordeur leidt. De balustrades glimmen en de bloembakken onder elk raam tonen een waterval aan kleurige bloemen. Mijn moeder straalt van trots, terwijl ze me voorgaat door het hek en over de trap naar de voordeur. Ik kijk uit over de buurt en ze wijst me op een huis verderop in de straat.

‘Daar woont tante Sophie.’

‘Ik vraag me af of ze nog steeds taarten bakt.’

‘Natuurlijk, en ze zijn nog steeds heerlijk.’ Ik kan voelen dat mijn moeder opgewonden is over het feit dat ze nu eindelijk het mooie huis heeft dat ze nooit had tijdens haar fysieke leven.

We naderen de voordeur en het valt me op dat die helderwit is geschilderd, met twee kleine raampjes. In het midden lijkt een zilveren kruis te zweven. Het interieur van haar huis is smetteloos schoon en er zijn eenvoudige meubels, zoals een grote groene sofa en een comfortabele bruine leunstoel in de hoek. De kamers hebben een uitnodigende, warme sfeer. Er is een grote haard van baksteen, omrand door hout en een eettafel met stoelen in vroeg-Amerikaanse stijl.

Mijn moeders gedachten vullen mijn geest. ‘Het leven hier is volmaakt.’ Ze leidt me naar een bleekgroene stoel met te veel vulling en zegt: ‘Ik weet dat dit een grote verandering voor je is en veel om te verwerken.’

We zitten een moment samen, terwijl ik mijn nieuwe omgeving in me opneem. Mijn geest werkt in een hoge versnelling. De ontzagwekkende realiteit komt binnen. Ik ben in de hemel. De chemotherapie, de misse-

9

Mijn spirituele training begint

Ik scherm mijn ogen af van het verblindende licht en de vibrerende energie om me heen. Mijn benen wiebelen. Ik herken vage vormen om me heen en grijp de rand van een deurlijst vast tot ik mijn balans hervind. Mijn zicht past zich aan de overgang aan en ik kan zien dat ik sta in wat lijkt op een klaslokaal van een middelbare school. Er komt door vele ramen in de muur een constante lichtgloed naar binnen vallen en die vult het lokaal met een zacht etherisch licht. Ik merk een dozijn mensen op die achter schrijftafels zitten. Ze zien eruit als jongvolwassenen van mijn leeftijd, van beide geslachten. Ik kan hun nervositeit voelen; ze praten zachtjes met elkaar en wiebelen ongemakkelijk heen en weer op hun stoelen.

Sommige gezichten komen me bekend voor, maar ik kan ze niet plaatsen. Niemand neemt notitie van me als ik achter in de klas ga zitten. Er hangt een vreemde energie in de lucht. Ik voel me bang en besluit niet op te vallen.

Een tengere jonge vrouw met een oranje jurk met vloeiende lijnen komt het klaslokaal met kleine passen binnenlopen. Ze staat voor ons met een stijfheid die aangeeft dat ze zich niet comfortabel voelt in haar eigen lichaam. Ze heeft kort donker haar, lichtgroene ogen en een breekbaar uiterlijk. Op een zakelijke manier bekijkt ze elk lid van de klas. Ze communiceert door middel van snelle gedachtebeelden die mijn geest verzadigen.

‘Weten jullie waarom jullie in deze klas zijn?’

Terwijl zij haar blik in stilte laat gaan over elk lid van de groep zegt niemand iets. De intensiteit van haar blik geeft me een ongemakkelijk gevoel. Ze leest mijn gedachten.

‘Jullie zijn deze realiteit binnengetrepen omdat jullie klaar zijn om wak-

ker te worden.’ Ze neemt een pauze en maakt met ons allemaal oogcontact. ‘Jullie lijden aan een zware vorm van geheugenverlies. Jullie zijn vergeten wie je bent, wat je doel is, waar je vandaan komt en waarheen je gaat. Jullie zwerven al vele levens rond in de uiterlijke werelden.’

Ze onderzoekt elk van ons en gaat dan verder. ‘Jullie zijn allemaal recentelijk teruggekomen van de trainingsrealiteit die jullie aarde noemen. Alle aspecten van je geest zijn verontreinigd door blootstelling aan deze dichte energie.’ Ze is een moment stil en ik voel dat haar geest op de mijne drukt. Het voelt vreemd om zo afgetast te worden. ‘Ik voel dat sommigen twijfels hebben over de noodzaak om aan deze klas deel te nemen.’ Ze neemt weer een pauze en lijkt door ons heen te kijken.

‘Deze klas zal voor velen lastig zijn. Ik verwacht niets minder dan jullie onverdeelde aandacht. Jullie hebben je allemaal vrijwillig voor deze training aangemeld en diegenen die willen vertrekken kunnen dat nu doen.’

Niemand beweegt zich.

‘Wees voorbereid. Om een aardse spreekwijze te gebruiken: dit is een trainingsprogramma voor zich ontwikkelende zielen.’ Ze kijkt met glasharde ogen rond in de ruimte en zegt: ‘En ik ben de directeur.’ Ze sluit haar ogen en knikt in onze richting. Mijn ongerustheid neemt toe. Op eens stromen haar gedachten door mijn geest.

‘Ieder van jullie heeft, gedurende jullie vele bezoeken aan de aarde, achter je eigen schijnbeelden aangejaagd. Leven na leven heb je zelf je drama’s gecreëerd en wat nog erger is, je hebt anderen er de schuld van gegeven. Je destructieve gewoonten en je gebrek aan persoonlijke verantwoordelijkheid houden hier in deze klas op te bestaan. Vanaf dit moment is er geen excuus meer voor de energieën die je in je leven creëert. Laten we beginnen. Maak je geest leeg.’

Er ontvouwt zich een panoramisch overzicht van de menselijke geschiedenis voor mijn geestesoog. Ik ben getuige van een eindeloze opvolging van oorlogen en conflicten, waarbij enorme legers bloedig vechten om land, religies en hulpbronnen. De vlaggen veranderen, maar de waanzin blijft hetzelfde. Oorlog na oorlog speelt zich voor me af. Er zijn er veel te veel om te tellen. Deze gruwel is onbeschrijfelijk: moord, marteling en de onmenselijkheid van de mens die dwars door de tijd heen gaat. Ik walg van de barbaarse beelden die ik te zien krijg en probeer me af te

12

De kracht van de intentie

Ik sta naast een groot raam en zie hoe de zon opkomt boven een vallei die is getooid met witte en gele bloemen. Ik denk aan het geweldige kristal en onmiddellijk sta ik op de binnenplaats naast deze glanzende wachtpost. Ik waardeer de aanwezigheid van het kristal. Ondertussen verschijnt er een doorschijnende lichtbol en hij zweeft naar me toe. Remi is gearriveerd. De vele manieren waarop onze leraren zich aan ons voordoen fascineren me. Mijn gedachten worden onderbroken door een vredige stem in mijn geest.

‘De volgende wetmatigheid van energie die we gaan onderzoeken is van kritiek belang voor de vele zielen die gevangenzitten in de dichtheid van de buitenste dimensies.’ Remi maakt haar instructie wat persoonlijker. ‘Mensen staan erom bekend dat ze ingewikkelde gedachteconstructies weven en daar dan zelf in gevangen raken. Ons universum functioneert als een krachtige spiegel voor energieën. Elke geconcentreerde gedachte zendt golven van creatieve energie uit in je onmiddellijke omgeving. Slechts weinig mensen realiseren zich dat hun gedachten een krachtige invloed hebben op de subtiele energieën om hen heen. Ik zal je dit proces laten zien.’ Ik voel beweging en bevind me in een nieuwe omgeving. Een jonge vrouw zit aan een keukentafel en ontbijt met haar twee kleine kinderen. Ze ziet noch hoort ons. Haar gedachten en emoties worden naar buiten geprojecteerd als een stromend baken van energie en ze komen me transparant voor.

‘Mijn dak lekt... ik moet het laten repareren. Mijn auto moet ik ook laten repareren... Ik kan dat stuk schroot op de oprit niet meer vertrouwen. Ik moet ophouden met roken... dit wordt mijn dood...’

Met nagels waar de rode lak van afbladdert dooft ze haar peukje in de asbak.

‘Ik moet een betere baan vinden met betere omstandigheden. Ik heb geen geld om mijn verdomde rekeningen te betalen en nu moeten mijn kinderen naar de tandarts. Ik zou wel wat geluk kunnen gebruiken, maar eigenlijk heb ik een wonder nodig.’

Remi verbreekt mijn concentratie. ‘Zoals je kan zien is de atmosfeer rondom deze mens verzadigd van de gedachteprojecties “nodig” en “gebrek”. Ze is zich niet bewust van haar creatieve kracht en blijft haar gedachte-energie negatief gebruiken. Deze ziel zal zich uiteindelijk, door middel van veel vallen en opstaan, bewust worden van haar mogelijkheden en op efficiënte wijze een meer geïnspireerde werkelijkheid creëren. Wees je ervan bewust dat de inhoud en focus van je meest voorkomende gedachten van essentieel belang zijn voor het resultaat dat je ervaart. Als je je gedachten verandert in “Hoe kan ik geven?” en “Hoe kan ik anderen dienen?” vindt er een fundamentele verschuiving plaats in energie en geeft het universum een passend antwoord. ‘Wat kan ik je geven? Hoe kan ik je dienen?’ Het universum oordeelt nooit over de inhoud van je gedachten; het beantwoordt je gedachten automatisch en bewerkt de subtiele energie die je omgeeft om je intentie te weerspiegelen. Het universum heeft dit in feite altijd gedaan, maar jij moet leren hoe je het beste kunt omgaan met je persoonlijke projecties.’

Mijn geest draait zich in allerlei bochten om deze ingrijpende informatie te verwerken. Remi voelt aan dat ik even genoeg heb en last een pauze in. ‘Vergeet niet dat elke vorm wordt gevormd door geconcentreerde gedachten. Dit principe geldt in elke dimensie van het universum. Zielen scheppen hun eigen hemel of hel door de manier waarop ze met hun gedachten omgaan. De spirituele leraren in de wereld hebben het vaak genoeg over deze waarheid gehad, maar weinig mensen luisterden ernaar.’ Remi glimlacht en verdwijnt.

Ik voel me overweldigd en heb behoefte aan rust. Op de een of andere manier kan ik alleen maar denken aan het comfortabele grote bed uit mijn vorige fysieke leven; dit leven lijkt wel honderd jaar geleden. Ik herinner me de schone, knisperende lakens, het schuimkussen dat zich naar mijn hoofd voegde en het dekbed dat op me lag, met net genoeg gewicht om me ’s nachts warm te houden. Binnen een paar seconden ben ik er. Ik kan mijn ogen niet openhouden en zink weg in mijn matras met een toplaag van veren.

Schepping is kunst

Wachtend op mijn leraar denk ik na. Mijn lessen gaan door en ik realiseer me steeds meer hoe belangrijk een open, flexibele geest is. Ik ben benieuwd wat er nu zal gebeuren. Remi verschijnt als een bol van licht en ik word opgenomen in zijn aanwezigheid.

‘Zoals je hebt gezien worden alle op vorm gebaseerde realiteiten gecreëerd door gedachten. Er is een wijd spectrum van geweldige werelden beschikbaar, trillend op eindeloze niveaus van liefde en licht. Ik zal je een van de vele omgevingen tonen die bestaan in de hogere trillingsgebieden van de astrale dimensie.’

Na een verschuiving in mijn waarneming bevind ik me in een prachtige botanische tuin. Uit elke boom en elk grassprietje straalt een vreedige liefdevolle energie. Ik ben omgeven door weelderige heldergroene gazons en een groot assortiment van kleurige bloemen. Helderblauwe vijvers reflecteren een overvloed aan briljante kleuren van de schitterende hangende bloemen aan hun oevers. Dit doet me denken aan de prachtige vaargeulen die ik zo mooi vond toen ik de Augusta National Golf Club in Georgia bezocht. Ik loop langs de slingerende paden en zie groepen mensen die zich bezighouden met picknicken en wandelen. ‘Creatie wordt op veel verschillende niveaus van vibratie onderwezen en kan zich manifesteren in een groot aantal kunstvormen,’ legt Remi uit. Terwijl ik geniet van de adembenemende vergezichten, zie ik dat er verschillende artiesten staan bij grote zwevende ezels gemaakt van licht. Ze creëren vibrerende landschappen van licht, waarbij ze gebruikmaken van de kracht van hun geest. Elke schepping heeft levendige kleuren en gloeit van leven. Er zijn verschillende kunstvormen bij die ik op aarde nooit heb gezien, zoals zwevende driedimensionale hologrammen van

licht die van kleur en dichtheid veranderen in reactie op de gedachten van de artiest. Ik ben getuige van prachtige patronen van gekleurd licht, als een kaleidoscoop. Een vertoning die ontzag wekt. De briljante complexiteit van elke creatie lijkt zich tot in het oneindige voort te zetten. ‘Hier zul je veel zielen vinden die hun onbeperkte artistieke talenten onderzoeken. Schepping is kunst op zich.’ Remi’s vriendelijke stem vult mijn geest.

Onder de indruk van de schoonheid om me heen vraag ik Remi om wat tijd alleen. ‘Ik wil deze realiteit graag verkennen.’

‘Neem zoveel tijd als je nodig hebt. Ik wacht rustig tot je klaar bent om verder te gaan.’

In de verte zie ik een heuvel die is bedekt met gele narcissen. Een jonge vrouw met glanzend rood haar vormt een opvallend contrast met de bloemen. Haar witte jurk waaiert zorgeloos uit in de bries. Ik kijk toe terwijl ze gedetailleerde landschappen creëert uit de wolken die hoog boven me zweven. De wolken komen dichterbij en ik realiseer me dat het helemaal geen wolken zijn, maar enorme witte gedachtevormen die worden gevormd en gekneed door de gerichte intentie van deze kunstenares. Ik ben onder de indruk van de vaardigheid van deze getalenteerde ziel. Geweldige bergen met witte toppen en spectaculaire veelkleurige watervallen vullen de hemel. Dit zwevende driedimensionale kunstwerk strekt zich zover uit als ik kan zien. De hele hemel is haar doek. Ik denk na over het ongelooflijke potentieel van deze grote creaties en vraag me af of op deze manier nieuwe realiteiten worden gevormd in de dichtere dimensies.

Ik voel de drang om deze prachtige plek, waar nog meer expressies van artistieke vaardigheid worden tentoongesteld, te verkennen. Er zijn zachte, zwevende energieën, complexe lichtpatronen, helder geschilderde scènes op levend doek en beelden van vogels die vliegen. Elke schepping lijkt mooier dan die ervoor. Elke ziel lijkt te vibreren van leven en energie. Aangename melodieën van een fluit begeleiden een danseres die zich zo vloeiend beweegt dat het lijkt alsof ze zweeft. Ik kijk naar haar moeiteloze bewegingen en realiseer me dat haar voeten de grond niet raken. Ik kijk naar links en zie hoe een dichter vloeiende driedimensionale gedichten schildert in de lucht, met zijn wijsvinger uitgestoken als een pen. Terwijl de woorden verschijnen leest hij ze met

Deel 2

Bereid je voor op je avontuur

Op dit punt wil je wanhopig graag het ongeziene doel kennen voor je lessen, voor je leven. Je brandende verlangen naar antwoorden wordt overweldigend en je zoektocht naar de waarheid is nu in alle ernst begonnen. Je begint de geweldige persoonlijke verantwoordelijkheid die je hebt te begrijpen. Je erkent dat je over een creatieve kracht beschikt wanneer je de energie van je intentie richt. Nu krijgen elke gedachte en elke daad een nieuwe en krachtige lading.

Je wordt je bewust van een ongelooflijke waarheid en je wereld is voor altijd veranderd. Je waardeert nu het feit dat je zelf de architect bent, de creatieve kracht achter je leven. Opwinding stroomt door je heen omdat je de realiteit van je situatie begrijpt: jijzelf creëert de wonderen in je leven. Je creëert het zich ontvouwende spel van energie om je heen. Jij schrijft het script en je bepaalt de rollen. Je hart ontwaakt voor het onbegrensde creatieve potentieel dat je altijd hebt meegedragen. Je ziet de telkens veranderende vormen om je heen in een nieuw licht. Deze matrix van energie biedt je de perfecte kans om te groeien door je eigen ervaringen. Je ervaart gevoelens van bevrijding, bekrachtiging en verantwoordelijkheid, gevolgd door het begrip dat je de drijvende kracht bent in je eigen leven.

Terwijl je bewustzijn groeit, krijgen je lessen een diepere betekenis. Je begint oog te krijgen voor de schoonheid van het universum. De synchroniciteit van de geest geeft alles in je leven een nieuwe betekenis en een nieuw doel. Je voelt ontzag voor alles, omdat je weet dat de karakters om je heen belangrijke voertuigen zijn voor het leren van lessen in onvoorwaardelijke liefde. Je ademt diep in en probeert het allemaal te bevatten. De ontzagwekkende intelligentie achter deze geweldige schepping is verbazingwekkend om te zien. Je beseft dat alle mensen zich ontwikkelen door het gebruik van vorm.

Het leven bevestigt dat je persoonlijk bent verbonden met de bron. Het is een bijzonder systeem en je kunt je alleen maar afvragen welk soort ongelooflijk bewustzijn deze leerschool kan hebben ontworpen.

Je staat open voor inzichten die je geest niet kan verklaren. De adembenemende schoonheid van de wereld gaat je vermogen tot expressie te boven. Je ziet nu in dat je een onsterfelijk wezen bent dat dichte energievormen gebruikt om zich te ontwikkelen, en het concept van tijd is in dit proces totaal niet relevant.

4

Het ontwikkelen van je creatieve vaardigheid

Een van de essentiële vaardigheden die we nodig hebben om een rijpe ziel te worden en samen te leven in de hogere dimensies die snel op gedachten reageren is onze aangeboren mogelijkheid om onze realiteit te creëren. Stel jezelf een belangrijke vraag: wie zou je naast je willen hebben staan in een wereld waarin elke gedachte meteen realiteit wordt? We hebben geleerd dat alle fysieke objecten en alle levensvormen multidimensionaal zijn en opgebouwd uit niet-fysieke energie. Wat velen echter niet zien is dat deze ontdekking diep gaat en van kritiek belang is. Weinigen realiseren zich dat de fysieke wereld slechts een van vele leerscholen is voor zich ontwikkelende zielen.

Het universum lijkt erg op een multidimensionaal hologram van energie, gevormd door gedachtekracht. De fysieke wereld die we om ons heen zien is de dunne, dichte, buitenste korst van deze enorme projectie van energie. De creatie van vorm begint binnen de subtiele binnenste kern van het universum en stroomt vanuit de spirituele bron naar buiten in de steeds dichtere vibraties van gedachte, emotie en uiteindelijk materie. Dit geweldige hologram van energie is altijd klaar om te reageren. Het universum heeft in feite altijd gereageerd op je persoonlijke gedachten, maar het is jouw taak om te leren hoe je je eigen gedachteprojecties kunt beheersen en richten.

Het komt hierop neer: gedachten zijn dingen en we vormen onze realiteit. We creëren hem door de manier waarop we onze gedachten en intenties projecteren, zowel bewust als onderbewust. Elk beperkend en negatief idee dat we over onszelf hebben, elk geloof en elke onwaarheid blokkeert onze creatieve flow. Het is onze taak om te ontwaken en te leren hoe we de krachtige energiestroom in onszelf kunnen beheersen. We zullen gekluisterd blijven in de dichte, buitenste leeromgevingen

van het universum, in de fysieke en astrale dimensies, totdat we volledige verantwoordelijkheid nemen voor onze energiecreaties. De grote spirituele leraren hebben ons door de eeuwen heen herhaaldelijk de waarheid verteld, maar weinigen hebben er gehoor aan gegeven.

De sleutels tot het manifesteren van je werkelijkheid

1. Zie in dat alles een vorm van energie is

De moderne natuurkunde heeft aangetoond dat alles om ons heen een vorm van bewegende, subtiele energie is. Niets is echt solide. De wetenschap heeft ook aangetoond dat alle energie, zelfs deeltjes kleiner dan een atoom, door gedachten kan worden beïnvloed. Zelfs de gedachten van een kind kunnen de bewegingen van subatomaire patronen veranderen. Deze kennis geeft een verbazingwekkende nieuwe visie op de realiteit en hoe wij die kunnen beïnvloeden.

2. Weet dat we onze individuele werkelijkheid vormgeven door de focus van onze intentie

Elk fysiek object begint als een gerichte gedachte. Je gedachten creëren de energiemallen die in de binnenste dimensies meestal gedachtevormen worden genoemd. De sleutel is om niet alleen aan je doel te denken maar er ook over te schrijven. Wees specifiek. Als je je specifieke doelen of dromen opschrijft, helpt dat ze sneller vorm te geven. Het is ook een goed idee om een gedetailleerde manifestatie of *vision board* te maken waarop je foto's van je persoonlijke doelen verwerkt.

3. Maak een mentale film

Maak een gedetailleerde film van je nieuwe leven terwijl je geniet van je dromen. Stel je voor dat je op dit moment van je creaties geniet.

4. Doe een proefrit met je intentie

Als je bijvoorbeeld een nieuwe auto wilt, ga dan fysiek een proefrit maken in de auto die je zou willen. Als je een ander huis wilt, ga dan naar open huizen en laat je rondleiden. Voel in hoe het is om in je droomhuis te wonen.

8

Hoe vereenvoudig je een verlichte overgang?

'O edelgeborene, toen je lichaam en geest uiteengingen, moet je een blik hebben kunnen werpen op de zuivere waarheid...'

Tibetaans dodenboek

Laten we het onder ogen zien: de meeste mensen zijn bang voor de dood. Ze beschikken niet over betrouwbare bewijzen van wat zich aan 'de andere kant' bevindt en ze hopen en bidden dat de hemel echt bestaat. Helaas leidt het gebrek aan persoonlijke kennis over het leven na de dood voor miljoenen mensen tot overweldigende angst en onrust. Zo hoeft het niet te zijn.

In onze moderne maatschappij worden de mensen die binnen afzienbare tijd gaan sterven vaak naar een professionele opvang gestuurd om 'in vrede te sterven'. De familie en de medische wereld leggen de nadruk op het comfort van de patiënt en het onderdrukken van de pijn, terwijl het kritieke belang van de bewustzijnsovergang volledig over het hoofd wordt gezien.

Hospicemedewerkers en verplegers bewijzen de mensheid een enorme dienst, maar ze worden vaak extreem beperkt waar het gaat om het verstrekken van informatie die door de familieleden zou kunnen worden gezien als een vorm van godsdienstig onderwijs of raadgevingen. Elk jaar overlijden miljoenen mensen in medische instituten, verzorgd door volledig vreemden. We kunnen zoveel meer doen om onze geliefden en onszelf gedurende dit belangrijke deel van onze evolutie te ondersteunen.

Uiteindelijk is het onze verantwoordelijkheid om onszelf en onze geliefden te ondersteunen om een verlichte overgang te ervaren. We hebben de aangeboren mogelijkheid om zoveel meer te doen dan zorgen voor

fysiek comfort. We kunnen helpen door onze aandacht te richten op het potentieel voor onze spirituele bekrachtiging tijdens het stervensproces. Om dat te doen moeten we ons echter meer bewust worden van onze mogelijkheden en voorbereid zijn om gepaste actie te nemen.

Het Tibetaanse dodenboek

Een oeroude beschrijving van hoe we de overgang van het bewustzijn kunnen helpen is in onze moderne cultuur bijna verloren geraakt. Gedurende vele honderden jaren zaten boeddhistische monniken naast stervende mensen en zongen krachtige mantra's om het individu te helpen de bewustzijnsovergang te maken naar de hogere spirituele rijken. Deze training staat beschreven in een tekst uit de achtste eeuw genaamd *Bardo Thodol*, wat kan worden vertaald als *De grote bevrijding van het horen in de tussenstaat*. Momenteel wordt het boek meestal *Het Tibetaanse boek van leven en sterven* genoemd. Dit bijzondere manuscript leert ons dat de ziel, zodra hij is bevrijd van het lichaam, verschillende niet-fysieke realiteiten of bardo's kan ervaren. Het boek vertelt individuen hoe ze naar de hogere spirituele dimensies kunnen gaan in plaats van te stoppen bij de lagere spirituele rijken (de astrale sfeer) waar de cyclus van reïncarnatie zich voortzet. Het individu krijgt begeleiding om door de dichtere (lagere) niet-fysieke omgevingen van de astrale dimensie te navigeren en het hoogste vibratieniveau te ervaren dat ze kunnen bereiken. In deze oude tekst kan de kern van de filosofie om de stervenden te begeleiden worden samengevat in één krachtige mantra: 'Ga naar het heldere licht van de leegte.' In een wat modernere context zouden we zeggen: 'Ga voorbij de astrale dimensie en word één met je spirituele essentie.'

Het is belangrijk op te merken dat het woord 'horen' een belangrijk deel van de titel is. De Tibetaanse monniken begrepen dat we de belangrijke bewustzijnsovergang die we de dood noemen kunnen beïnvloeden en dat de stervende in staat is om te horen en op onze begeleiding te reageren. Ze begrepen ook dat de overgang van bewustzijn een voortgaand proces van spirituele evolutie is, zelfs na de dood. Dat is waarom de term 'tussenstaat' aangeeft dat andere bewustzijnsverschuivingen zullen worden ervaren terwijl de ziel in het leven na de dood verblijft.

9

Vragen en antwoorden

Wat is de Bijbelse hemel?

Het Bijbelse concept van de hemel is een vroege poging om de vele prachtige ongeziene energiedimensies te beschrijven die voorbij ons fysieke zicht bestaan. Algemeen gesproken is de hemel een serie van subtiele energieomgevingen die zeer snel reageren op gedachten en die zijn gevormd door de gedachten van de inwoners. Er bestaan miljoenen niet-fysieke realiteiten en de variaties in die 'hemelse' omgevingen zijn onbeperkt. Vele hiervan kunnen worden gezien als een Bijbels paradijs.

Hoe ziet het leven na de dood eruit?

Elk individu ervaart het leven na de dood dat resoneert met zijn of haar individuele bewustzijnsstaat. Ook al is het aantal omgevingen onbeperkt, toch ervaren de meeste mensen omgevingen die op het fysieke lijken en die comfortabel en herkenbaar voor ze zijn. Veel mensen die bijna-doodervaringen hebben gehad herinneren zich omgevingen die een hogere vibratie hebben en mooier zijn dan hun aardse tegenhangers. Ze zeggen dat een immens liefhebbend licht alles doordringt in de realiteiten van een hogere frequentie. Ze beschrijven tuinen, parken, oceanen, woestijnen, universiteiten, bibliotheken, kerken, rivieren en bergen. Groepen zielen die een collectieve visie hebben ervaren vaak omgevingen die lijken op die in hun laatste leven op aarde. Er is veel bewijs dat de meeste inwoners van de astrale dimensie gekluisterd blijven binnen een relatief beperkte op het fysieke lijkende omgeving. Er zijn talloze prachtige niet-fysieke realiteiten. We ervaren echter die realiteit die resoneert met onze individuele bewustzijnsstaat.

Waarom is onze spirituele ontwikkeling moeilijk en waarom duurt het zo lang?

Zielen die de aarde bezoeken houden ervan hun ingewikkelde web van dromen te weven uit vorm en substantie. Er ontstaat een dilemma, omdat we gehecht raken aan onze eigen creaties. Onze blijvende gehechtheid aan de fysieke wereld vertraagt vaak onze spirituele ontwikkeling. Dit geldt zowel voor de levenden als de doden, omdat zielen na hun dood vaak gehecht blijven aan hun menselijke vorm. Hoe leer je mensen dat hun geliefde lichaam niet hun ware identiteit is, maar slechts een tijdelijk voertuig voor de ziel? Hoe bewijs je ze dat ze onsterfelijke spirituele wezens zijn die binnen meervoudige dimensies leven? Hoe overtuig je de mensheid ervan dat ze voorbij hun lichamen kunnen verkennen en hun eigen spirituele antwoorden zoeken? De evolutie van de ziel is een veeleisend proces omdat elk individu het zo maakt.

Wat is de dood?

De dood is een natuurlijke bewustzijnsvergang naar ons lichaam met een hogere vibratie. Op het moment van sterven ervaren we de overdracht van ons bewustzijn van het dichte buitenste voertuig (het fysieke lichaam) naar ons meer subtiele astrale energielichaam. We zijn als ziel onsterfelijk, dus de dood is de ultieme illusie.

Hoe ziet mijn niet-fysieke lichaam eruit?

Na de dood zien de meeste volwassenen eruit als een jongere versie van hun laatste fysieke lichaam. Het niet-fysieke lichaam reageert erg snel op gedachten en neemt automatisch het zelfbeeld aan dat de bewuste en onderbewuste geest vasthouden. Het is gebruikelijk dat niet-fysieke inwoners eruitzien alsof ze in de bloei van hun leven zijn, met een voortzetting van hun laatste geslacht, ras en persoonlijke identiteit.

Wat is het doel van de beproevingen in de fysieke wereld?

Het voornaamste doel van het ervaren van de fysieke wereld is de evolutie van het bewustzijn. De kwaliteiten die essentieel zijn voor een ontwikkelde ziel ontwikkelen zich door intensieve persoonlijke ervaringen. De fysieke wereld levert deze intense opvoedkundige omgeving, zodat zielen kunnen leren van ervaringen uit de eerste hand. Wanneer

Over de auteur

William Buhlman is een van de meest vooraanstaande experts op het gebied van buitenlichamelijke ervaringen. Met meer dan veertig jaar intensieve persoonlijke buitenlichamelijke verkenningen op zijn conto levert hij een uniek en tot nadenken stemmend inzicht in dit onderwerp. Zijn eerste boek, genaamd *Adventures Beyond the Body*, is een kroniek van zijn eigen persoonlijke reis van zelfontdekking door middel van buitenlichamelijk reizen. Verder biedt het de lezer informatie over de voorbereiding en de technieken die kunnen worden gebruikt om zelf op onderzoek uit te gaan.

De uitdagende resultaten van Buhlmans overzicht van internationale buitenlichamelijke ervaringen, opgetekend door 16.000 deelnemers uit 42 landen, worden gepresenteerd in *The Secret of the Soul*. Dit vernieuwende boek onderzoekt de unieke mogelijkheden voor persoonlijke groei en diepgaand spiritueel ontwaken die tijdens buitenlichamelijke ervaringen worden gemeld.

In de laatste twintig jaar heeft William een effectief systeem ontwikkeld om veilige, zelfgekozen buitenlichamelijke avonturen te beleven. Zijn diepgaande 6-daagse workshop, genaamd Out-of-Body Exploration Intensive, vindt plaats in het beroemde Monroe Institute in Virginia. Als gediplomeerd hypnotherapeut maakt William tijdens zijn workshop gebruik van verscheidene methodes, waaronder hypnose, visualisatie en meditatie, om de diepgaande aard van buitenlichamelijke ervaringen en de voordelen van versnelde persoonlijke ontwikkeling te verkennen.

Hiernaast heeft hij een uitgebreide reeks audioprogramma's ontworpen om het gewaarzijn uit te breiden en te helpen bij de verkenning van bewustzijn.

William was de belangrijkste spreker op conferenties over de hele wereld en de leider van workshops in vele plaatsen, waaronder Venetië, Rome, Lyon, Londen, Tokio en Caracas. Zijn doel is mensen te leren hoe ze een diepgaand spiritueel avontuur kunnen beleven. William is ook op tv verschenen, in de documentaires *Sightings* en *The Path* en ook op de radio, in meer dan honderd radioprogramma's.

Williams boeken zijn momenteel verkrijgbaar in twaalf talen. De auteur woont in Delaware, VS. Kijk voor meer informatie op zijn website: www.astralinfo.org.